

[Jytte Andersen]

dels har de 15 timer en tendens til at blive et maksimum, dels har klasserne en stor faglig og aldersmæssig spredning. Det er nok et stort spørgsmål, om børnene efter halvandet til to års ophold i disse klasser er tilstrækkelig godt rustet til at gå ind i danske klasser. Erfaringerne viser desværre ofte, at disse børn ikke har kunnet tilegne sig en begrebsverden, som de kan udvikle sig i og bygge videre på.

Modersmålsundervisningen gives i dag som et tilbud efter skoletid. Det bør efter vor opfattelse tilstræbes, at alle børn sikres en modersmålsundervisning, og at denne indtager en stærkere placering i skoleforløbet. Samtidig bør modtagelsesklasser vurderes med henblik på en styrkelse, både med hensyn til færre elever, flere timer og længere forløb.

Hele vor skolestyrelseslov bygger på demokrati med stor vægt på forældreindflydelse. Skolenævnene har ansvar for børnenes undervisningsmaterialer, og dette ansvar bør også omfatte materialerne i modersmålsundervisningen.

Kommunerne har en væsentlig indflydelse på organiseringen af undervisningen af fremmedsprogede elever, og flere kommuner arbejder kontinuerligt med udviklingsarbejde og forsøg. Igangsætningen af disse mange forskellige forsøg viser, at der hersker mange forskellige opfattelser af, hvordan den rigtige sprogundervisning skal være. Det er et meget værdifuldt udviklingsarbejde, som ministeren bør følge nøje.

Indvandrere har som tidligere nævnt fremkaldt et behov for at træffe politiske beslutninger på forskellige områder. De kommuner, der har mange indvandrere, har først og fremmest måttet vise politisk mod, styrke og fantasi. Samtidig har disse kommuner haft en række udgifter, som andre kommuner ikke har haft, og i og med, at indvandrerne arbejdsstyrke er kommet hele det danske samfund til gode, er dette forhold urimeligt. Det er derfor glædeligt, at regeringen arbejder med en omlægning af finansieringen, så byrderne i mindre grad kommer til at påhvile de enkelte kommuner.

Lad mig afslutningsvis sige, at det er den socialdemokratiske gruppes håb, at både danskere og indvandrere vil forstå, at dette at leve i gensidig forståelse og respekt stiller krav om tolerance. Indvandrere udgør i dag

en dårligere stillet gruppe på mange områder, boligmæssigt, arbejdsmæssigt, socialt osv. Det er en gruppe mennesker, der på samme måde som andre mennesker i dette samfund har behov for solidaritet. Vi danskere har råd til solidaritet. Vi har trods krise råd til at vise socialt ansvar over for en stor gruppe mennesker, der lever under vanskelige vilkår, fordi vi ikke i tide har fået tilrettelagt nogle rammer for deres naturlige tilpasning i det danske samfund.

Brixtofte (V):

Indledningsvis vil jeg takke indenrigsministeren for en afbalanceret og saglig redegørelse for indvandrerpolitikken. Selvfølgelig om der på enkelte konkrete punkter kan være uenighed imellem regeringen og venstre, er regeringen og venstre enige om målsætningen for indvandrerpolitikken, og der er også enighed om langt de fleste midler.

Det må nok erkendes, at der ikke er så meget nyt i redegørelsen set i forhold til statsministerens tale under forespørgselsdebatten i november sidste år. Venstres standpunkter har heller ikke ændret sig siden dengang, og jeg vil i dag prøve at undgå at gentage min tale fra november, ligesom jeg vil prøve at undgå at gentage de mange konkrete oplysninger, som er kommet frem i indenrigsministerens redegørelse.

Allerførst er det vigtigt at slå fast, hvad der er målsætningen for indvandrerpolitikken. Her er venstre og regeringen enige om, at indvandrerne bør sættes i stand til at klare sig i det danske samfund på lige fod med den øvrige befolkning. Denne målsætning står stort set hele folketinget bag, og derfor må det gøres klart, at hele den hetz, som yderliggående politikere med hr. Glistrup i spidsen har ført mod indvandrerne, ikke møder nogen form for sympati hos det store flertal i folketinget. Tværtimod tager man, herunder venstre, klart afstand fra de udtalelser, som hr. Glistrup har fremført om indvandrerne. Hr. Glistrup appellerer til de laveste instinkter i mennesket med sine usaglige angreb på indvandrerne.

Men hvordan nås målsætningen? Hvordan skal det lykkes at integrere indvandrerne i det danske samfund, samtidig med at vi skal respektere det kulturgrundlag, som mange af indvandrerne lever på? Det er så vanskelige